

Ugeopgave 1: Succeskriterier

Søren Pilgård, 190689, vpb984
Caroline Miller, 04071979, twq135
Rene Løve Jacobsen, 070192, vlx198
Paw Saabye Petersen, 110788, vwn245

6. februar 2014

1 De fem succeskriterier

- Et år efter indførsel skal den gennemsnitlige tid fra en sag er startet til den er afsluttet være reduceret med 20%
- Et år efter indførsel skal de personer der dagligt arbejder med systemet svare at konkrete problemer med det gamle system er blevet løst i 75% af tilfældene
- Et år efter indførsel skal systemet være integreret med 50% af andre løsninger i staten
- Et år efter indførsel skal det være muligt at sikre besparelser på ca. 88,3 mio. kr
- Et år efter indførsel skal den enkelte ansatte kunne klare 25% flere sager end i det gamle system

2 Argumentation

Alle kriterierne som er opstillet ovenfor indeholder målelige krav. Dette gør de fordi de nævner procentsatser og pengebeløb, hvilket gør kravene målbare.

Alle kriterierne skal først indløses efter 1 år, da det kan være svært at måle succes før at systemet er i brug, og brugerne har lært det nye system at kende. I starten vil et nyt system ofte udfordre brugerne, fordi der er en vis læringskurve, og der vil systemet måske virke dårligere end beregnet, men forhåbentligt vil det virke bedre senere.

Det vigtige forretningsmæssige udbytte for Tinglysningsprojektet er at få et system, der virker og som kan samle tinglysningen et sted og digitalt. Derudover bør samlingen af tinglysningen i et centralt system spare penge på medarbejdetimer, og det bør kunne måles om den besparelse holder stik, ved at se på personaleudgifter.

Sager bør kunne klares hurtigere og nemmere i det nye system, og det burde nemt kunne undersøges om der bliver udført 25% flere sager af hver enkelt ansat, og om hver enkelt sag også tager kortere tid at udføre.

Selvfølgelig er staten også interesseret i at deres investering i et nyt tinglysningssystem vil spare dem penge i det lange løb. Det er klart at det vil være en stor investering i begyndelsen, men hvis systemet kan spare dem for 88,3 mio.kr. om året i personale- og driftsudgifter, så er det investeringen værd.

3 Sikring af realisme og accept

Ved starten af projektet, når idéen er opstået, skal den skitseres. Det kan gøres i et samarbejde mellem forretnings- og it-udviklingsenheder. Når skitseringen

er færdiggjort kan man sætte den forbi en projektprogramkomité, der vurderer hvorvidt projektet er egnet til at blive udført.

Hvis projektet viser sig at være egnet bør der laves en foranalyse af projektlederen, der munder ud i en projektdefinition, der bl.a. indeholder en business case over projektet.

I denne analyse giver det mening at iværksætte en undersøgelse blandt brugerne omkring hvad de synes fungerer godt og dårligt i deres gamle system, og hvad der ville være nogle gode ændringer. Dette kan gøres ved spørgeskemaer og tests, og disse ting kan bruges til at hjælpe projektlederen til at gennemskue hvad der bedst kan ændres. Det er jo brugerne der kender systemet bedst, også dem der skal arbejde med det.

Projektdefinitionen skal så bedømmes af interessenterne i systemet, nemlig projektejer, projektsponsor og projektprogramkomité, der foretager prioritering samt fastlægger projektets rammer. Når dette er gjort nedsættes en styregruppe og projektlederen bemandes og starter projektet.

Ved at følge denne process burde det sikre, at alle interessenter bliver hørt og derved kan komme med mulige ændringer til projektet. Når alle gives en mulighed for at komme med ændringer til projektet, så burde det være sådan, at succeskriterierne er realistiske og generelt accepterede.